

економіко-географічними, природно-економічними, культурно-історичними, рекреаційними базовими одиницями.

Досліджуючи краснавчу спадщину м.Звенигородки та Звенигородського району, не можливо залишити поза увагою той факт, що ця земля стала колискою для багатьох видатних людей, зокрема науковців, літераторів, філософів. Серед визначних імен тих, хто примножив культурну, краснавчу спадщину України, є ім'я Агатагела Юхимовича Кримського. Тому для тих, хто переймається питанням відродження краснавної спадщини, зокрема популяризації природних, історико-культурних та інших визначних пам'яток, важливим має стати й питання сприяння відродженню будинку-садиби Кримських у Звенигородці. Відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України «Про занесення об'єктів культурної спадщини національного значення до Державного реєстру нерухомих пам'яток України» (2009 р.) у Звенигородському районі будинок, де жив вчений філолог, сходознавець і письменник А.Ю.Кримський, внесено до офіційного переліку нерухомих пам'яток України першої половини ХХ століття [14]. На думку автора статті, для м.Звенигородки та Звенигородського району серед нагальних питань у сфері освіти, науки, просвітництва особливу увагу має бути приділено розвитку рекреаційної сфери, створенню нових робочих місць, обміну досвідом у сфері екології, культури між Україною та країнами світу, поглибленому вивченню іноземних мов, особливо східних, що пов'язане зі збереженням та популяризацією творчості А.Ю. Кримського.

Одним із напрямів створення мотивації для збереження та розвитку природної, краєзнавчої спадщини може стати програма підвищення рівня кваліфікації серед населення району та міста. Важливою складовою стратегічних планів розвитку регіону та його рекреаційних програм є збалансований підхід до створення програм обслуговування туристів, тобто розробка такого переліку послуг, пам'ятних об'єктів і видовищних подій, які мають пропонуватися туристам у певній послідовності, часовому вимірі, місці та умовах обслуговування й будуть спонукати для поширення позитивних вражень не тільки всередині країни, але й далеко за її межами, бути цікавими й для наступних поколінь рекреантів, туристів, ділових людей до України.

Програми, плани суб'єктів рекреаційної діяльності (у межах територій та об'єктів ПЗФ) згідно «Положення про рекреаційну діяльність у межах територій та об'єктів природно-заповідного фонду України» – це відповідні власні програми, плани підприємств, установ, організацій, у підпорядкуванні яких перебувають території та об'єкти природно-заповідного фонду, і які здійснюють рекреаційну діяльність у межах цих територій та об'єктів, певним чином погоджену з відповідними уповноваженими органами виконавчої влади в галузі охорони навколишнього природного середовища (центральним – щодо територій та об'єктів загальнодержавного значення, або територіальними – щодо територій та об'єктів місцевого значення). У зв'язку з цим необхідно

дичного оформлення належних документів згідно чинного законодавства України, уточнення статистичної інформації щодо виникнення історичних об'єктів, відродження наукової спадщини дослідників цієї багатої на історично-архітектурні та національно значимі культурно-просвітницькі об'єкти місцевості. Важливим, на думку автора статті, для збалансованого розвитку природних рекреаційних територій має стати науково обґрунтоване дослідження певних ресурсів, а також створення кадастру рекреаційних зон із врахуванням принципів визначення рекреаційно-туристичних зон, їх розмірювання та балансу. А саме, як відомо, вчені, визнаючи сутність рекреаційно-туристичних зон, враховують те, що ці зони мають створюватися на основі значного природно-рекреаційного та історико-культурного потенціалу з метою його ефективного використання і збереження, головна мета заснування яких визначається їх суттєвими характеристиками та передає окрема максимальна ефективне використання природно-ресурсного потенціалу, його прибуткову експлуатацію, зберігання та облаштування; стимулювання зростання доходів від туризму та рекреації; прикорення соціально-економічного розвитку території; зміну структури регіонального господарства; створення нових робочих місць. В цьому контексті непересічне значення має бути надано моделюванню певних ситуацій з урахуванням моделі розвитку територій, об'єктів, установ тощо. Як відомо, функціональна модель туристичних послуг моделює, яка дає можливість систематизувати зв'язки та відносини, що складаються між системами, і використовувати їх у практичній діяльності, зокрема при проектуванні туристичних закладів та плануванні маршрутів, і враховує чинники рівня й характеру технологічних впливів, параметрів антропогенних побутових навантажень, на природний комплекс з бо-

Для стратегії розвитку кожного населеного пункту, враховуючи всі його особливості, важливе значення має відігравати збалансований підхід до створення містобудівної документації, яка визначає принципи вирівнення розвитку, планування, забудови та іншого використання території населеного пункту, де визначаються потреби в територіях для забудови та іншого використання, потреби у зміні меж населеного пункту, черговість і пріоритетність забудови та іншого використання територій, меж функціональних зон, пріоритетні та допустимі види використання та забудови територій, планувальна структура та просторова композиція забудови населеного пункту, загальний стан довкілля населеного пункту, основні фактори його формування, містобудівні заходи щодо поліпшення екологічного і санітарно-гігієнічного стану територій, які мають будівельні, санітарно-гігієнічні, природоохоронні та інші обмеження їх використання; інші вимоги, визначені державними будівельними нормами. Тобто ця документація, яка носить назву генерального плану населеного пункту, має відповідати усім критеріям для досягнення умов його збалансованого розвитку [18]. Наприклад, територію м. Звенигородки та Звенигородського району Черкаської області, в даному випадку, родки та Звенигородки як за адміністративно-територіальним поділом, так і за доцільно розглядати як за адміністративно-територіальним поділом, так і за